

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN**ARREST**

nr. 2.813 van 20 oktober 2007
in de zaak 15.766 / IIde kamer

In zake:

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. MICHOLT
Maria van Bourgondiëlaan 7 B
8000 Brugge

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Minister van
Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat [redacted] van Irakese nationaliteit, op 19 oktober 2007 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken houdende de weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten van 18 oktober 2007, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 19 oktober 2007.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 oktober 2007 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 19 oktober 2007 om 22:30 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. MICHOLT, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

Gelet op titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:**1. Over de gegevens van de zaak:**

Verzoeker is van Irakese nationaliteit.

Op 27 maart 2007 heeft verzoeker een asielaanvraag ingediend bij de bevoegde instanties in Griekenland.

Op 3 mei 2007 werd verzoeker everwel aangetroffen op de luchthaven van Zaventem in het bezit van een Roemeens paspoort en een Roemeense identiteitskaart op naam van Parfene Gabriël.

Op 31 mei 2007 werd verzoeker door België aan Griekenland overgedragen.

Verzoeker is echter naar België teruggereisd en op 17 september 2007 diende verzoeker een tweede asielaanvraag in België in.

Verzoeker werd op de Dienst Vreemdelingenzaken gehoord nopens de toepassing van de Europese Verordening nr. 343/2003 te zijnen opzichte.

Op 15 oktober 2007 heeft Griekenland ingestemd met de overname van verzoeker.

Op 18 oktober 2007 nam de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot het vasthouden in een welbepaalde plaats en op dezelfde dag nam de gemachtigde van de minister tevens ook een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Deze laatste beslissing is de bestreden beslissing.

2. Over de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid:

Krachtens de artikelen 39/82, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en 43, § 1, van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kan de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid alleen worden bevolen als ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte kunnen verantwoorden, de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en er feiten worden aangevoerd die de uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

2.1. De uiterst dringende noodzakelijkheid:

Wat de voorwaarde betreft van de uiterst dringende noodzakelijkheid bepaalt artikel 43, § 1 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, dat: "Als de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, dan bevat de vordering tot schorsing bedoeld in artikel 32 de in artikel 32 bepaalde gegevens alsook een uiteenzetting van de feiten die de uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen". Gelet op het zeer uitzonderlijk en zeer ongewoon karakter van de uiterst dringende procedure tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling waarin de wet voorziet en op de stoornis die zij in het normaal verloop van de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen teweegbrengt, waarbij onder meer de rechten van verdediging van de verwerende partij tot een strikt minimum zijn herleid, moet de verantwoording door de verzoekende partij van de uiterst dringende noodzakelijkheid van de schorsing evident zijn, dit wil zeggen klaarblijkelijk, dit is op het eerste gezicht onbetwistbaar. De verzoekende partij dient de uiterst dringende noodzakelijkheid met concrete gegevens aan te tonen. Deze rechtvaardiging is tweeledig. Enerzijds, dient te worden aangetoond dat de schorsing van de tenuitvoerlegging volgens de gewone schorsingsprocedure te laat zal komen en, anderzijds, dat zij niet onredelijk lang met het indienen van haar verzoekschrift heeft gewacht.

Wat de uiterst dringende noodzakelijkheid betreft voert verzoeker in zijn feitelijke uiteenzetting aan dat hij wordt vastgehouden in een gesloten centrum voor illegalen te Vottem en dat hij op ieder moment kan gerepatriëerd worden.

De bestreden beslissing werd op 19 oktober 2007 aan verzoeker ter kennis gebracht. Het verzoekschrift tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid werd op diezelfde dag ingediend. Verzoeker verblijft momenteel inderdaad in het gesloten centrum voor illegalen te Vottem en uit een faxbericht van de Dienst Vreemdelingenzaken van 19 oktober 2007 blijkt dat de repatriëring van verzoeker is voorzien op 30 oktober 2007. Er kan bijgevolg aangenomen worden dat verzoeker alert en diligent heeft gereageerd.

2.2. Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel:

Wat het aangevoerde moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft stelt verzoeker dat Griekenland op heden niet voldoende bescherming biedt aan Irakese asielzoekers. Hij zal in Griekenland verplicht worden om in de illegaliteit te leven, zonder enige opvang, zonder enige materiële of financiële steun. Bovendien meent verzoeker dat hij geen enkele garantie heeft dat zijn asielaanvraag op een correcte manier zal gebeuren. Verder stelt verzoeker dat een onderzoek van het UNHCR heeft aangetoond dat er in 2006 geen enkel staatsburger uit Irak als vluchteling is erkend.

Door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zal de verzoeker worden teruggeleid naar Griekenland en zal zijn asielaanvraag daar verder worden behandeld. Griekenland heeft in zijn akkoord bevestigd dat de asielprocedure van verzoeker nog lopende is. De afhandeling van zijn asielaanvraag in Griekenland is echter een gevolg van het feit dat verzoeker oorspronkelijk zelf zijn (eerste) asielaanvraag in Griekenland heeft ingediend.

Het nadeel dat verzoeker inroept om de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling te verkrijgen mag niet in hoofdzaak of alleszins niet in belangrijke mate aan eigen toedoen te wijten zijn. Hij mag door zijn eigen gedragingen niet zelf aan de basis liggen van de toestand waarin hij zegt verzeild te zijn geraakt door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing (R.v.St., nr. 114.306, 8 januari 2003). Zoals hierboven werd uiteengezet lijkt dit te dezen wel het geval.

Wat de bewering van verzoeker betreft dat hij in Griekenland verplicht zal worden om in de illegaliteit te leven, zonder enige opvang, zonder enige materiële of financiële steun, stelt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dat deze bewering louter hypothetisch is en door geen enkel concreet gegeven worden gestaafd.

In zover verzoeker stelt dat hij geen enkele garantie heeft dat zijn asielaanvraag door Griekenland op een correcte manier zal gebeuren stelt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dat Griekenland een volwaardig lid van de Europese Unie is en door dezelfde internationale verdragen als België is gebonden, zodat er geen enkele reden bestaat om aan te nemen dat verzoeker voor de behandeling van zijn asielaanvraag minder waarborgen in Griekenland dan in België zou genieten. Indien verzoeker in aanmerking zou komen voor bescherming op basis van het Vluchtelingenverdrag, kan hij de door dit verdrag gewaarborgde bescherming ook in Griekenland krijgen.

Verzoeker brengt een aantal algemene stukken en rapporten aan ter staving van zijn beweringen, doch laat na in concreto gegevens voor te leggen welke op hem persoonlijk betrekking hebben.

Voor zover verzoeker verwijst naar het onderzoek van het UNHCR waaruit zou blijken geen enkele staatsburger uit Irak in 2006 als vluchteling erkend werd, dient te worden aangestipt dat uit ditzelfde document blijkt dat Griekenland er sinds 2003 voor geopteerd heeft om haar beslissingen in verband met Iraakse asielzoekers te bevriezen. Dit is dan ook de reden waarom er in 2006 geen erkenningen zijn. Bovendien vertoont het nadeel dat verzoeker desbetreffend ontwikkelt, geen causaal verband met de thans bestreden beslissing, vermits het aangevoerde nadeel eventueel zou voortvloeien uit een op dit ogenblik ongekende

beslissing van de Griekse asielinstanties (R.v.St., nr.154.230, 27 januari 2006). Het betreft hoe dan ook een louter hypothetisch nadeel.

Verzoeker heeft bijgevolg niet aangetoond dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hem een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dreigt te berokkenen. Dienvolgens is niet voldaan aan de tweede van de drie cumulatieve voorwaarden om tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid over te gaan zoals opgelegd in de artikelen 39/82, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en artikel 43, § 1, van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te verwerpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig oktober 2007 door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. S. VAN CAMP,

toegevoegd griffier.

De griffier,

S. VAN CAMP.

De voorzitter,

J. CAMU.